

٢٠١٥

مجتمع علوم انسانی
دانشکده زبان و ادبیات فارسی

پایان نامه
کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه

بررسی و تحلیل نقش زن
در آثار جلال آل احمد و سیمین داشور

استاد راهنما

دکتر مرتضی فلاح

استاد مشاور

دکتر سید محمد محمود الهم بخش

پژوهش و نگارش

محصوده اسماعیلی ده خواجه

شهریور ۱۳۸۵

۱۰۱

سپاس

سپاس وستایش بیکران، به درگاه خداوند متعال و منان که با لطف بی انتهای خود مرا در تدوین این پژوهش یاری کرد و چه بسا اگر الطاف معنوی او شامل حالم نمی گردید، در انجام این پژوهش ناتوان می ماندم.

اینک که کار این مجموعه به پایان رسیده است، به جا و سزاوار است، از تمامی کسانی که مرا در انجام این پژوهش یاری نموده اند سپاسگزاری و قدردانی نمایم، استادان بزرگوار و گرانقدر:

جناب آقای دکتر هرتضی فلاح، استاد راهنما که مسلمان بدون یاری و کمک ایشان این کار به پایان نمی رسید، جناب آقای دکتر سید محمود الهام بخش، استاد مشاور که در طول تحصیل و انجام مقدمات این پژوهش با حمایت و کمک های بی دریغ خود مرا یاری نمودند و جناب آقای دکتر بدهله جلالی با راهنمایی های عالمنه، صمیمانه سپاسگزاری و قدردانی می نمایم.

از همسرم آقای محمدرضا مولودی، در جهت فراهم کردن محیط مناسب و همکاری های فکری و عقاید و اندیشه هایش که همواره برای من چون پشتیبان محکمی بوده اند، سپاسگزارم.

از تمامی اعضای گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد و کتابداران محترم کتابخانه های امام جعفر صادق مبید و کتابخانه دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبید، که این حقیر را در مراحل مختلف انجام این پژوهش یاری کرده اند قدردانی می نمایم و برای همه این بزرگواران آرزوی موفقیت و کامیابی می نمایم.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

فصل اول: مبادی تحقیق

۱	موضع تحقیق
۱	اهداف تحقیق
۲	پیشینه تحقیق
۲	فرضیات
۳	روش تحقیق

فصل دوم: سیماه زن در گذر تاریخ

۴	پیشگفتار
۶	جایگاه زن در ادوار تاریخی جهان
۲۱	جایگاه زن در ایران باستان
۳۷	جایگاه زن در ایران بعد از اسلام
۴۷	جایگاه زن در انقلاب مشروطه
۵۷	جایگاه زن ایرانی در ادبیات معاصر

فصل سوم: زندگی و احوال جلال آل احمد و سیمین دانشور

۶۵	جلال آل احمد و سیمین دانشور در گذر زمان
۸۷	جلال آل احمد نویسنده ای متعهد
۹۲	نشر جلال آل احمد
۹۴	سیمین دانشور بانوی قصه نویس ایران

فصل چهارم: نقش زن در آثار جلال آل احمد

۱۰۲	جایگاه زن ایرانی از دیدگاه جلال آل احمد
۱۰۴	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «سه تار»
۱۰۸	۱- بچه مردم
۱۱۳	۲- لاک صورتی
۱۲۰	۳- گناه
۱۲۷	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «زن زیادی»
۱۲۹	۱- سمنوپیزان

۱۴۰	۲-خانم نزهت الدوله
۱۴۸	۳-زن زیادی
۱۵۶	تحلیل داستان های مجموعه «پنج داستان»
۱۶۰	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «پنج داستان»
۱۶۱	۱-جشن فرخنده
۱۶۵	۲-خواهرم و عنکبوت
۱۶۹	۳-شوهر آمریکایی
۱۷۴	تحلیل «سنگی بر گوری».
	فصل پنجم: نقش زن در آثار سیمین دانشور
۱۸۱	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «آتش خاموش»
۱۸۳	۱-کلاع کور
۱۸۴	۲-آن شب عروسی
۱۸۵	۳-شب عیدی
۱۸۶	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «شهری چون بهشت»
۱۸۸	۱-شهری چون بهشت
۱۹۲	۲-سرگذشت کوچه
۱۹۶	۳-بی بی شهر بانو
۱۹۹	۴-یک زن با مردها
۲۰۳	۵-مردی که برنگشت
۲۰۶	۶-صورتخانه
۲۰۹	تحلیل نقش زن در داستان های مجموعه «به کی سلام کنم»
۲۱۰	۱-تصادف
۲۱۴	۲-به کی سلام کنم
۲۱۹	۳-مار و مرد
۲۲۶	۴-انیس
۲۳۰	۵-چشم خفته
۲۳۴	۶-یک سر و یک بالین
۲۳۹	نقد و تحلیل نقش زنان رمان «سوشوون»
۲۴۲	۱-تحلیل داستان

۲۵۰	۲-نگاهی به چهره ها
۲۵۳	۳-دیدگاه نویسنده
۲۵۵	نقد و تحلیل نقش زنان رمان «جزیره سرگردانی»
۲۵۶	۱-تحلیل داستان
۲۵۷	۲-تحلیل شخصیت اصلی داستان
۲۶۳	۳-تحلیل شخصیت های فرعی
۲۷۱	۴-دیدگاه نویسنده
۲۷۳	نقد و تحلیل نقش زنان رمان «ساربان سرگردان»
۲۷۴	۱-تحلیل شخصیت اصلی داستان
۲۸۰	۲-تحلیل شخصیت های فرعی داستان

فصل ششم: مقایسه دیدگاه های جلال آل احمد و سیمین دانشور در خصوص زنان

۲۸۳	تشابهات موضوعی و عقیدتی
۲۸۳	۱-مردسالاری
۲۸۶	۲-تعدد زوجات
۲۸۸	۳-خرافات
۲۹۰	۴-بی بند و باری زنان
۲۹۳	۵-بچه دار نشدن زنان
۲۹۶	۶-مذهب
۲۹۸	۷-طلاق
۳۰۱	تفاوت های موضوعی و عقیدتی
۳۰۱	۱-اشغال زنان
۳۰۴	۲-عدم خودباوری زنان
۳۰۵	۳-جهل و بی سوادی
۳۰۷	۴-جمال زنانه

فصل هفتم: نتیجه

۳۰۹	نتیجه
۳۱۳	منابع و مأخذ

چکیده

در این رساله سعی شده است؛ جایگاه و نقش زن ایرانی در آثار دو نویسنده فخیم و متعهد اجتماعی، «جلال آل احمد» و «سیمین دانشور» بررسی شود، و موضع گیری‌ها و دیدگاه‌های این زوج نویسنده، با توجه به شرایط روزگارشان، و موقعیت فرهنگی و اجتماعی شان ارزیابی شود و مشخص گردد، دیدگاه‌های کدام یک، به واقعیت نزدیک تر شده است.

با توجه به جنسیّت این دو نویسنده و تحلیل و بررسی موقعیت زنان داستان‌های شان می‌توان گفت: «جلال آل احمد» با روحیات اخلاقی مختص به خود و شرایط خانوادگی ویژه، توانسته به درک احساسات زنانه و ذهنیّت زنانه تا حد زیادی نزدیک گردد و تعهد اجتماعی خود را حتی نسبت به این قشر از اجتماع ادا کند و «خانم دانشور» نیز، توانسته با روحیات زنانه خویش، بسیاری از مسائل مربوط به زنان و اجتماع خودش را درک کند و به بازتاب این مسائل در آثار خود پردازد.

فصل اول:

مبادی تحقیق

موضوع تحقیق

بعد از رواج داستان نویسی نو در ایران، نویسنده‌گان بزرگی در این عرصه ظهر کردند که آثار آنها علاوه بر ارزش هنری، دارای محتوای فکری و فرهنگی و در برگیرنده‌ی مضامین و مسائل اجتماعی نیز بود. شادروان جلال آل احمد (۱۳۰۴-۱۳۴۸ ه.ش) و همسرش بانو سیمین دانشور (تولد ۱۳۰۰ ه.ش) از این جمله‌اند.

این پژوهش در نظر دارد با دیدی انتقادی و پژوهشی به بررسی آثار «جلال آل احمد» و «سیمین دانشور» دو نویسنده‌ی نامدار عرضه‌ی داستان نویسی معاصر ایران که در آثارشان اشارات متعددی به مسائل اجتماعی و از جمله منزلت زنان دیده می‌شود بپردازد و مواضع و دیدگاه‌های هریک از این دو را در خصوص زن و منزلت اجتماعی او بازنماید.

اهداف تحقیق

هدف از این پژوهش به دست آوردن دیدگاه‌ها و نظریه‌های هریک از این دو نویسنده‌ی معاصر درباره زن و مشخص نمودن دیدگاه‌های یک مرد و یک زن نویسنده در خصوص وضعیت زنان جامعه‌ی آن روز با توجه به زندگی مشترک آنها و اثرپذیری اجتماعی هریک از دیدگاه‌های دیگری است.

از این پژوهش برای آگاهی از وضعیت زن ایرانی در دهه‌های ۲۰ تا پایان ۵۰ و نیز شناخت دیدگاه‌های دو نویسنده‌ی واقع گرا می‌توان بهره برد. همچنین داستان نویسان و پژوهندگان مسائل اجتماعی از نتایج این پژوهش بهره مند خواهند شد.

پیشینه تحقیق

جلال آل احمد و بانو سیمین دانشور، به عنوان نویسنده مطرح در ادبیات معاصر ایران، از

جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند. دو نویسنده، از دو طبقه متفاوت و متمایز، با ادراک‌های سیاسی و فرهنگی و شیوه معاش متفاوت، که هر دو در آثار خود توجه خاصی به قشر زنان و مسائل و مشکلات آنان داشته‌اند، البته جلال آل احمد، بنا به داشتن عقاید خاص سیاسی، محتوا و زمینه اکثر داستان‌هایش رنگ و بوی سیاسی به خود گرفته‌اند، که این امر سبب شده است بسیاری از نویسندگان علاقمند به تفکرات و عقاید او به بررسی و نقد داستان‌هایش در همین زمینه پردازند و به نوعی نقش زنان در داستان‌های این نویسنده نادیده گرفته شود که از این جمله می‌توان شمس آل احمد و حسین میرزاچی نام برد. آقای «علی دهباشی» با جمع آوری مجموع مقالات جشنواره خانم «سیمین دانشور» با عنوان «برساحل جزیره سرگردانی» در کنار همه موضوعات مطرح شده در این مقالات به صورت خیلی کم رنگ در قالب بعضی از این مقالات و مصاحبه‌هایی که جمع آوری شده است به بررسی نقش زنان داستان‌ها و دیدگاه‌های خانم دانشور پرداخته است که نمی‌تواند در این زمینه بیان کننده تفکرات و عقاید این نویسنده بزرگ در این باره باشد. آقای «هوشنگ گلشیری» نیز، در کتاب «جدال نقش با نقاش» در حین پرداختن به تحلیل ساختاری داستان‌های این بانوی نویسنده تنها به نقد چند داستان کوتاه پرداخته است، که البته هیچ کدام از این منابع جامع و کامل نبوده و به صورت خلاصه به تحلیل بعضی از عقاید نویسنده اشاره شده است.

این پژوهش در نظر دارد، تا در حد امکان، به بررسی و تحلیل نقش زن در آثار این دو نویسنده بپردازد و از عقاید و تفکرات این زوج نویسنده در این باره که در قالب داستان‌ها به خصوص شخصیت زنان منعکس شده است پردازد.

سؤالات پژوهشی

- ۱- زن در داستان‌های جلال آل احمد چه جایگاهی دارد؟
- ۲- زن در داستان‌های سیمین دانشور چه جایگاهی دارد؟
- ۳- تفاوت دیدگاه‌های این دو نویسنده دربارهٔ زن چیست؟

روش تحقیق

این تحقیق از نوع بنیادی است و بررسی آن به روش توصیفی تحلیلی و با شیوهٔ کتابخانه‌ای انجام می‌گیرد. برای این منظور، با مطالعهٔ آثار جلال آل احمد و سیمین دانشور، شواهد مناسب استخراج و موارد لازم یادداشت می‌گردد. منابع مربوط به این حوزه از تحقیق شامل «تقد ادبی» و «تاریخ» به ویژه «تاریخ ادبیات» خواهد بود.

فصل دوم:

سینمای زن در گذر تاریخ

پیشگفتار

به زنان همواره در جوامع گوناگون به خصوص ایران، به منزله موجودی درجه دو نگریسته شده است، در ادبیات معاصر، نویسنده‌گان بسیاری با دیدگاه‌های متفاوت و حتی در بعضی موارد، بسیار افراطی به مسئله زن و جایگاه او در جامعه پرداخته اند. نویسنده‌گانی هم چون؛ جمالزاده، صادق هدایت، محمود دولت آبادی، جلال آل احمد، صادق چوبک، سیمین دانشور،... که البته در این راستا «جلال آل احمد» و «سیمین دانشور» در زمرة نویسنده‌گانی قرار دارند، که به صورت رئال، به این موضوع توجه داشته اند و از دید مبتنی بر جنسیت، یا افراطی و یک سویه، به زن خودداری کرده اند.

در واقع با نظر به این که، هر نویسنده نگاه خاص خودش را به دنیا دارد و آن نگاه به نحوی دیدگاه‌های او را تشکیل می‌دهد، درباره این زوج نویسنده می‌توان گفت: که آن دو به خصوص «آل احمد» در داستان‌های خود از جنسیت فاصله گرفته اند، کما این که در داستان «بچه مردم» با وجودی که نویسنده مرد است، ولی راوی داستان زن می‌باشد و حوادث با همه جزئیاتش با احساسات و عواطف یک زن آمیخته است، که این داستان گواه برهمنی نکته می‌باشد.

جلال آل احمد، در تعدادی از داستان‌های کوتاه سه مجموعه «سه تار»، «زن زیادی» و «پنج داستان» با دید واقع گرایانه خود، به بررسی مسائل و مشکلات زنان پرداخته و تأثیرات ناشی از محیط و فضای جامعه مردانه را بر احساسات و عواطف این قشر از جامعه منعکس کرده است. خانم دانشور هم، با وجود همه محدودیت‌های جامعه مرد سالاری که هنوز مفهوم مشارکت اجتماعی زن و مرد در آن شکل نگرفته بود، پلۀ های ترقی را طی می‌کند و به جایگاه ویژه‌ای در عرصه داستان نویسی می‌رسد، آن هم در زمانی که برای زنان در بسیاری از موارد سخت گیری

های خاصی وجود داشته است، حتی در زمینه داستان نویسی. خانم دانشور، با دیدی تقریباً رثا به بازتاب عواطف سرخورده و یک سوشده زنان جامعه آن روزگار پرداخته و همگام با جامعه و تحولات اجتماعی آن و تغییر کردن جایگاه زنان، تحولات نسبی زنان را در آثارش نشان داده که این روش و سیر تحول شخصیتی زنان داستان‌ها، در داستان نویسی ایران از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

در این رساله سعی شده است، تمامی افکار و تحولات این زوج نویسنده در این زمینه بررسی گردد و میزان تأثیر آن‌ها از یکدیگر و محیط زندگی آن دو، نشان داده شود. در پایان نمونه‌هایی از میزان تأثیر و تأثیر پذیری آن دو از یکدیگر بازگو گردیده است.

جایگاه زن در ادوار تاریخی جهان

با پیدایش انسان بر روی زمین، خانواده اوّلین حریمی می‌گردد که او برای خود برمی‌گزیند و بی تردید، دفاع از این حریم انسانی در برابر جانوران درنده و حوادث و سوانح طبیعی، زندگی جمعی را برای انسان ایجاد کرده است. زن و مرد از همان آغاز، یعنی پیش از تاریخ علاوه بر زندگی در کنار یکدیگر، هر کدام مسئولیتی خاص خود بر عهده داشته اند و «همکار و شریک و مکمل هم بودند، زیرا هر یک توانایی خاصی داشتند، که برای انجام دادن کاری ضروری بود و بر اثر این تفکیک قوا و وظایف، نوعی تعادل و توازن، در مناسبات میان زن و مرد به وجود آمده بود و ارزش یکی برایر با ارزش دیگری بود»^۱، بی آن که یکی بر دیگری چیره شود. مشخصه نمایان این دوره استثنایی در تاریخ روابط زن و مرد، این است که «زن، زمین است و مرد آسمان و آن دو خدا، زمین و آسمان را برای فرمانروایی بین خود تقسیم کرده اند، بنابراین یک جفت زوجی الهی اند که یکی، زاینده است و دیگری، زایانده و بدیهی است این روابط بر سنت همدستی و تقارن مبتنی بوده است»^۲.

به استناد تحقیقات گسترده و عمیق که توسط پژوهشگران تاریخی و علوم اجتماعی انجام شده است؛ نظام اجتماعی در نخستین جوامع ابتدایی و در میان انسانهای اوّلیه نه نظام مادر سالاری بوده است نه، نظام پدر سالاری، « بلکه آنها وظایف و مشاغل مختلفی داشتند و همکار و مکمل هم بودند و هیچ چیز مبین برتری یکی بر دیگری نبوده است. بالعکس بر اثر تعاون و تشریک مساعی، مناسبات متعادل و متوازنی بین آنان پدید آمده و استحکام یافته بوده است»^۳.

^۱ جلال ستاری: سیمای زن در فرهنگ ایران، چاپ سوم، تهران، انتشارات نشر مرکز، ۱۳۸۴، ص ۶

^۲ همان: ص ۸.

^۳ همان: ص ۶.

بنابراین در آن روزگاران نه نظام مادر سالاری حاکم بوده است نه نظام پدر سالاری، بلکه آمیزه‌ای از احترام متقابل میان آن دو عملاً مراعات می‌شده است و این دو بنا به قدرت و توانایی خاص خود برای تأمین معاش تلاش می‌کرده‌اند. پس از این دوران است که عصر «نوسنگی» فرا می‌رسد، زن در این عصر که دوران گردآوری خوراک و انجام شکار است «قدرت بسیار می‌یابد و شأن و منزلتی شایان کسب می‌کند، زیرا در این دوران، کار زن کشاورزی و مشغله مرد دامداری است و بنابراین زن به اقتضای کار و اشتغالش، مادر و نسرو طبیعت دانسته می‌شود».^۱ در واقع «کار کردن زن بر روی زمین، پیوند استواری میان او و خاک ایجاد کرد و همین امر موجب شد که زن در کشاورزی، مهارت و تخصص یابد و از خود ابداعاتی بروز دهد».^۲ و مردان هم وظیفه دفاع و نبرد با دشمنان و شکار حیوانات را بر عهده گیرند، «ناگفته نماند که یکی از انگیزه‌هایی که زنان را به خانواده و امر کشاورزی پیوند می‌داد، موقعیت دفاعی جامعه بود، چون مردان بیشتر اوقات سرگرم ستیزهای گوناگون با دشمنان و مخالفان گروه خود بودند و فرصت لازم برای کار در مزرعه و خانه را بدست نمی‌آوردند».^۳

در این دوره، واحد خانواده تعلق به طایفه مادر داشت و مالکیت اشتراکی از طریق زنان انتقال می‌یابد، مزرعه‌ها و خرمن‌ها، از طریق زنان برای اعضای قبیله حفظ می‌گردد، بنابراین می‌توان ملاحظه کرد که «به طور آیینی، زمین به زنان تعلق دارد و زنان تسلطی مذهبی و در عین حال قانونی بر زمین و محصول دارند و نظام مادر سالاری با تشبيه واقعی زن و زمین به یکدیگر

^۱-جلال ستاری: سیمای زن در فرهنگ ایران، چاپ سوم، تهران؛ انتشارات نشر مرکز، ۱۳۸۴، ص ۶

^۲-دفتر پژوهش‌های فرهنگی وابسته به مرکز فرهنگی-سینما؛ حیات اجتماعی زن در تاریخ ایران، تهران؛ انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۹، ص ۲۳.

^۳-سعید نفیسی: تاریخ اجتماعی ایران، تهران؛ مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی، ۱۳۴۵-۱۳۴۴، ج اول، ص ۱۱۲.

مشخص می شود و هر دو، دوام زندگی که همان نسل است، در بر می گیرد». ^۱ زمانی که قومهای کوچ نشین ابتدایی، در زمین استقرار پیدا می کنند، مجبورند، برای حفظ و بقای زندگی خود تبدیل به قوم های کشاورز گردند. زندگی کشاورزی و دهقانی نیروی کار بیشتری را طلب می کرد پس باعث شد فرزند، جایگاه ویژه ای پیدا کند و مالکیت بصورت جمعی و گروهی رسمیت یابد. «پیدایش مالکیت ایجاد می کرد مالکان دارای اعقابی باشند پس فرزند زادن به عملی تقدس آمیز بدل می شود». ^۲ در این زمان فرزندان به طایفه مادر تعلق داشتند و نام او را به خود می گرفتند و مردان از سهمی که پدر در خلق فرزندان دارد، بی خبرند. فرزندان بنا به نسب مادری و حقوقی که از او به ارث می برند در بهره برداری از زمین طایفه سهیم می شدند و این گونه مالکیت گروهی از طریق زنان منتقل می گردید.

«کشاورز، که راز باروری را که در شیارهای زمین و بطن مادر، شکوفا می دید، ستایش می کرد. و در این زمان است که می خواهد طایفه اش مردانی دیگر پیدید آورد که ادامه دهنده خود او، و ادامه دهنده باروری مزرعه ها باشند. سراسر طبیعت در نظر او چون مادری جلوه می کند. زمین زن است و در زن نیز مانند زمین، همان نیروهای مجھول خانه کرده اند. زن که قادر است کرم های نیاکان را به بطن خود فراخواند، این توانایی را دارد که از مزرعه هایی که در آن بذر افشارنده شده میوه ها و خوشه ها بر جهاند و در هر موردي، نه عملی خلاقه، بلکه به اقدامی جادوئی برای رفع ارواح خبیثه پرداخته است». ^۳ آن ها معتقد بودند: «بخارات مرموز متصاعد از پیکر زنانه است که، ثروتهای نهفته در سرچشمه های مرموز زندگی را به سوی این جهان می کشاند» ^۴ و در

^۱ سیمون دوبووار، جنس دوم، ترجمه: قاسم صنعتی، چاپ دوم، تهران: انتشارات طوس، ۱۳۸۰، ص ۱۲۰.

^۲ همان: ص ۱۱۸.

^۳ همان: ص ۱۲۰.

^۴ همانجا.

باورشان زن موجودی است که «با شیاطین ارتباط دارد و به این ترتیب از قدرت سحرآمیزی برخوردار است».^۱

با این همه در آن روزگاران نیز، مردان از نظر نیروی جسمانی بر زن‌ها برتری داشته‌اند، ولی چون زندگی قبیله‌ها از طریق زن باقی می‌ماند و گسترش پیدا می‌کرد و وجود فرزندان، گله‌ها، خرمن‌ها و تمامی وسائل حیات اقتصادی و رفاهی وابسته به وجود زن می‌شد، این عوامل سبب گردید، مردان در مقابل این همه توانایی، «حسی آمیخته به هراس، که در آیین و آداب هم انعکاس یافته در تقابل با زنان پیدا کنند چون به گمان آنها، تمام طبیعت بیگانه در وجود زن خلاصه می‌شد».^۲ و این گونه زن از سهم بزرگی در جامعه آن روز برخوردار می‌شود. از همین منظر است که خدایان زن به ظهور می‌رسند که در وجودشان مفهوم باروری مورد پرستش قرار می‌گیرد.

خدایان ماده در همه جا زندگی می‌آفرینند و بر همه جا حکمرانی دارند «در بابل «ایشتار» نام می‌گیرد نزد اقوام سامی «آستارتنه»، نزد یونانیان «ژنا» خوانده می‌شوند و در مصر با سیمای «ایزیس» روی می‌نمایند».^۳ در واقع خدایان ماده، الهه‌های زمینی هستند که، مثل زمین بارور می‌شوند و زندگی تازه‌ای خلق می‌کنند و این زندگی تازه با وجود آنها به حیات خود ادامه می‌دهد و با این برتری‌ها در وجود زن و الهه مادر، دوره‌ای در زندگی بشر آغاز شد که به نام عصر زن سالاری یا مادر شاهی مشهور گشت. دوره‌ای که زنان توانستند برتری و سروری خود را هزاران سال در جامعه‌های ابتدایی بشر محفوظ بدارند. دورانی که «مادرکشی جنایتی غیر قابل

^۱-کارن هورنای: روانشناسی زن، ترجمه: دکتر محمدحسین سروری، تهران؛ انتشارات دانشه، ۱۳۸۱، ص ۱۲۹.

^۲-سیمون دوبووار: جنس دوم، ص ۱۲۲.

^۳-همانجا.

بخشش بود در حالی که متقابلاً «پدر کشی» نوعی بی حرمتی کوچک تلقی می گشت و قوانین و سنن بر وجود مادر پی ریزی شده و می چرخید».^۱

«دستاوردهای زنان در آن زمان در رشته های تولیدی و اقتصادی و علمی، نقش آنها را در جامعه بدوي آشکارتر می کرد».^۲ زنان با تکیه بر توانایی و قدرت خلاقه خود، از هرچه که طبیعت در اختیارشان گذاشت، استفاده نمودند. زنان «به سبب آشنائی نزدیک با زندگی گیاهان صدھا داروی شفابخش کشف نمودند. آن ها حتی مواد حیوانی را، مانند مواد گیاهی به صورت داروهای شفابخش درآوردند»^۳، عملی که به گمان مردان نشأت گرفته از نیروی جادویی زنان بود. هنگامی که صنعت و زراعت پیشرفت کرد، مردان با استفاده از صنعت کشف آهن، سرپرستی عمل کشاورزی و زراعت را در دست گرفتند. ویل دورانت در این باره چنین می گوید: «چون گاو آهن اسباب خیش زدن شد و نیروی عضلانی بیشتری برای به کار انداختن آن لازم بود، خود این عمل انتقال سرپرستی زراعت را از زن به مرد تسهیل کرد»^۴ و کشاورزی که تا آن زمان به فرمانروایی زن کمک می کرد، تقدس خود را از دست داد و دیگر عملی جادوئی، به شمار آورده نمی شد و تنها به صورت کاری خلاق درآمد و در این زمان است که مرد تنها «خود را به مثابه نیروی مولد، آشکار می کند و در همان حال، که فرزندان خود را مطالبه می کند، طالب خرمن هایش هم می گردد. او با انتساب انحصاری اولاد و احفاد به خویش، خود را به طور قطع از تسلط زن می رهاند و در ضدیت با زن، سلطه بر جهان را می جوید و زن اهمیت عملی و اعتبار مذهبی خود را از دست

^۱-کارن هورنای: روانشناسی زن، ص ۱۳۱.

^۲-ایولین رید: آزادی زنان، مترجم: افسنگ مقصوری، تهران؛ نشر گل آذین، ۱۳۸۰، ص ۹۰.

^۳-همان: ص ۶۸.

^۴-ویل دورانت: تاریخ تمدن مشرق زمین گاهواره تمدن، مترجم: احمد آرام، تهران: بی نا، ۱۳۵۴، ص ۵۲.

می دهد و دیگر جز به مثابه خدمتکاری روی نمی نماید»^۱ و این گونه جنگ و ستیز مرد، علیه زن آغاز می گردد و مرد می کوشد زن را به حاشیه براند و فرمانروای مطلق گردد.

در قدرت زمانی «کمتر از یک هزار سال «بر هما»، «یهوه»، «زئوس» و «ژوپیتر» در کسوت پدران نوع بشر پدیدار شده، خدایانی که الهه- مادران را از اریکه قدرت به پایگاهی نازل فرود آورده‌ند». ^۲ این فتح را مردان، پایان نبردی شدید و پنهانی با زن تصور کرده اند و آن را آغاز فرمانروایی جنس خود دانسته اند. فرمانروایی که «به زنان اجازه نمی دهد در کنش متقابل اجتماعی به گونه ای برابر و همانند، شرکت کنند و در نتیجه به معانی های مشترک با مردان دست یابند». ^۳ زمانی که پدر سالاری به طور قطع، استقرار می یابد. مردها در مدت کوتاهی نه تنها تمام مهارت های صنعتی و تولیدی زنان را آموختند، بلکه شروع به اصلاح گسترده در ابزار، وسایل و تکنولوژی نمودند و آغازگر مجموعه کاملی از اختراعات و نوآوریهای تازه شدند. «از دیدگاه تاریخی، در اندک زمانی، با رهایی مردان ازشکار، تولید اجتماعی به دست مردان افتاد و دست زنان از زندگی تولیدی کوتاه شد و به سوی وظایف بیولوژی و مادری پس رانده شدند و مردان بر خرابه های باقی مانده از مادر سالاری، جامعه طبقاتی خود را به وجود آورده‌ند». ^۴ در این زمان است که، مردان شروع به نوشتن قوانین می کنند؛ «قانون گزاران در حالی که ستمکاری نسبت به زنان را تحت نظم در می آورند، از زن ترس هم دارند و از فضائل چند وجهی او، تنها جنبه نحس آن را حفظ می کنند زن از مرحله تقدس به ناپاکی سقوط می کند، حوای که به آدم داده شد تا یار او

^۱- سیمون دوبووار: جنس دوم، ص ۱۳۴.

^۲- جلال ستاری: سیمای زن در فرهنگ ایران، ص ۹.

^۳- ناهید کشاورز: نگاه زن ایرانی به خود درگذار از سنتی به مدرن مندرج در «فصل زنان» (مجموعه آراء و دیدگاههای فمینیستی)، به کوشش نوشین احمدی خراسانی- فیروز، مهاجر- پروین اردکان، تهران: انتشارات روشنگران و مطالعات زنان، ۱۳۸۲، ص ۹۱.

^۴- ایولین رید: آزادی زنان، ص ۹۰.